

DANMARK SOM SHARIAFRI ZONE

Af Asger Aamund, fredag den 8. april 2016

Som vi alle har erfaret, består politisk islam i daglig praksis af afbrænding og stening af levende mennesker og af masse mord udført i Allahs navn på markedspladser, i busser, tog og trafikterminaler. Ikke desto mindre fastslog EU's udenrigskommissær Federica Mogherini i juni 2015 på en kongres for Foundation for European Progressive Studies, at "politisk Islam skal være en del af Europa". Det fik hun ganske ret i, hvad de islamiske myrderier i Paris, København og senest Bruxelles klart demonstrerede. Men i stedet for at glæde sig over sine præcise forudsigelser brød Mogherini grædende sammen på en EU-pressekonference umiddelbart efter, at Allahs stormtropper i Bruxelles havde slået til igen. Mogherinis ynkelige og bizarre optræden kombineret med EU-ledernes hjælpeløse fraser om sammenhold og solidaritet og om islam som kærlighedens og fredens religion viser, at vi må trækkes med den mest uduelige og afmægtige generation af politikere nogensinde i Europas historie.

Kaster vi et blik på islams opståen og historie, fremgår det klart, at hvor kristendommen var revolutionen blev islam kontrarevolutionen. Da islam blev udviklet omkring år 600, havde kristendommen gået sin sejrsgang rundt i hele det romerske imperium. Evangeliet var dog ikke fyrsternes og generalernes valg. Revolutionen bestod i, at kristendommen voksede sig stærk og sejrrig gennem underklassen, gennem de fattige, slaverne og ikke mindst kvinderne. Efter århundreders forfølgelser af kristne udstedte Kejser Konstantin et edikt i år 313, der reelt gjorde kristendommen til den førende religion i Romerriget. Det må have forfærdet de traditionsbundne arabiske stammer og klaner, at se denne kvindagtige kærlighedens og tilgivelsens religion fortrænge de gode gamle guder som Ashera, Ba'al og Molok. Men så kommer Muhammed heldigvis på banen med en ny hellig fortælling.

Profeten talte i begyndelsen for døve øren, men han havde et vinderbudskab, som snart gik rent hjem hos beduin fyrsterne: Med islam behøver araberne ikke at frygte for kristendommens næstekærlighed, lighed for Gud og legenden om det evige liv gennem Jesus Kristus. Koranen fastfryser klanvældet til evig tid fordi islam helliggør de arabiske stammetraditioner og gør dem uforanderlige til solen brænder ud. Således har araberne i dag som dengang ingen individuel identitet, som i stedet er forankret i familien og stammen. Høvdingen bestemmer over alle andre. De gamle mænd hersker over de unge mænd. Alle mænd hersker over kvinder og kvæg. Da araberne dengang som i dag er fortidsfikserede, vidste Muhammed, at han ikke kunne få succes med en spritny religion. Islam skulle forsynes med patina, så fortællingen kunne konkurrere med jødedommen og det kristne evangelium. Han huggede derfor Abraham fra jøderne og gjorde den gamle patriark til muslimernes religiøse stamfader under navnet Ibrahim. Nu da han var i gang, blev også Moses under navnet Moussa en del af islam. Også Jesus måtte forlade sit oprindelige ståsted og blev i koranen udnævnt til profeten Issa, men uden at være Guds søn. Dog slipper Jesus for at blive korsfæstet, idet islam lader ham stige til himmels efter at han havde aftjent sin profetpligt.

Men det værste er dog tyveriet af ærkeenglen Gabriel, som spiller en prominent rolle for både jøder og kristne. Af syv ærkeengle er Gabriel den fineste, idet han af Gud beordres til at forestå Mariae bebudelse. Det er Gabriel, der i Lukas Evangeliet fortæller Maria, at hun skal befrugtes af Helligånden og skal føde et drengebarn, som hun skal kalde Jesus, og at "det som fødes, skal kaldes helligt, Guds Søn". 600 år senere er Gabriel stukket af fra Gud, sin tidligere arbejdsgiver og dikterer nu i en klippehule Allahs ord til Muhammed, der ganske vist var analfabet, men med en formidabel hukommelse, idet han kunne huske og gengive Gabriels diktat uden slinger i valsen. For os kristne er det jo sørgeligt at se denne prægtige ærkeengel synke så dybt, at han, der bragte os det glade budskab, nu fornægter sin herre Jesus og forviser ham til en plads på profeternes reservebænk.

Salig Mærsk McKinney Møller havde et valgsprog som han efterlevede til punkt og prikke: ' No effort too great, no detail too small'. Denne grundighed præger også koranen, der i mindste detaljer dikterer oldtidens muslimer, hvordan de skulle leve deres liv. Da koranen er hellig og ukrænkelig, styrer islam ikke bare oldtidens muslimer, men også nutidens. Islam betyder 'underkastelse'. Der er ikke kompromis eller fredelig sameksistens i moderne islam. Den rene ufortyndede oldtidskoran er grundlaget for al politisk tænkning i de islamiske førerstater Saudi- Arabien og Iran. Omfattende og robuste undersøgelser viser klart, at et skræmmende stort antal af Europas muslimer ønsker at leve under sharia-loven i stedet for under en demokratisk forfatning. Og vi er godt på vej til at give efter og lade os besejre af en forstenet oldtidskultur, fordi vi foragter vores egen. Den tidligere leder af Rådmandsgades Skole , Lise Egholm, gennemførte, at skolen blev shariafrit område selv med et overvældende antal elever med arabisk kulturbaggrund. Trods forældrenes jammer kom de muslimske elever på Thorvaldsens Museum med de skamløst nøgne statuer, pigerne kom i fællesbad efter gymnastiktimen og alle elever deltog i den årlige julegudstjeneste. Vi kan dog næppe håbe på, at vore politikere kan opvise en stålsat kulturel selvbevidsthed som Lise Egholm og gøre hele Danmark til shariafri zone.

Tværtimod ser vi i en stor del af befolkningen et voksende had til friheden, livsglæden og retsstaten. Vi skammer os over vores kultur. Vi skammer os over at være danske. Det synes islam også, at vi skal. Den berygtede jihadist Anwa al-Avlaki er ofte citeret for at sige, at" vi muslimer elsker døden lige så meget, som I elsker livet, og derfor dør vi gerne for islams sag". Vi lunkenkristne har ikke mere en sag at dø for. Har man ikke noget, der er værd at dø for, er der jo heller ikke meget at leve for. Og så er døden jo ingen sag.